

Dragostea de frați

Întrebări și răspunsuri

ÎNTREBARE: Cum se pot înțelege versetele: „Cine zice că este în lumină și îl urăște pe fratele său, este până acum în întuneric. ... Dar cine îl urăște pe fratele său este în întuneric și umblă în întuneric și nu știe unde merge, pentru că întunericul i-a orbit ochii” (1 Ioan 2.9 și 11)? Este vorba de un frate în Hristos sau de un frate de trup? Poate un frate în Hristos să-l urască pe un alt frate în Hristos?

RĂSPUNS: Cuvintele „Cine zice” sunt decisive pentru înțelegerea acestor versete. Dumnezeu verifică mărturisirea. Deja în acel timp, când bătrânul apostol Ioan a trebuit să scrie aceste cuvinte, existau printre copiii lui Dumnezeu din aceia care aveau numai o mărturisire creștină; aveau numele că trăiesc, dar erau morți (a se compara Apocalipsa 3.1). Pentru ca adevărații copii ai lui Dumnezeu să-i poată recunoaște pe aceștia, Ioan indică în capitolul 2 două caracteristici ale vieții noi, dumnezeiești: ascultarea (versetul 3) și dragostea de frați (versetele 9-11). Un adevărat creștin va arăta ascultare și dragoste. Desigur, va face aceasta într-un mod nedesăvârșit în ceea ce privește umblarea sa practică; dar în mod principal, ele există la el, pentru că este născut din Dumnezeu, iar Dumnezeu este lumină și dragoste. Un creștin nesincer, în sufletul căruia nu s-a petrecut o lucrare a lui Dumnezeu, se poate lăuda chiar cu „adevăruri noi”, „lumină nouă”, poate fi chiar activ pe terenul creștin, dar el nu va arăta niciodată ascultare de voia lui Dumnezeu și dragoste față de frați.

Pentru înțelegerea acestor versete trebuie să ținem cont de faptul că Dumnezeu îl lasă și îl întâmpină întotdeauna pe om pe terenul pe care pretinde că se află. Dacă cineva mărturisește că este un „frate”, atunci să arate că îl iubește pe cel al cărui frate mărturisește că este. Dacă nu există această dragoste, înseamnă că îl urăște și pretenția sa de „a fi în lumină” este neadevărată: „el este până acum în întuneric”.

Expresia „până acum în întuneric” arată că, în ciuda pretenției sale de a fi în lumină, nu a fost nicăieri altundeva decât în întuneric. El doar mărturisește cu gura, dar este un om firesc, care nu are duhul. El „este în întuneric și umblă în întuneric și nu știe unde merge, pentru că întunericul i-a orbit ochii”. Aceasta nu este descrierea unui copil născut din nou al lui Dumnezeu.

Despre cei care sunt curățați prin sângele lui Isus Hristos de toate păcatele, același scriitor spune că ei „umblă în lumină, după cum El este în lumină” (1.7). Desigur, nu umblă întotdeauna conform luminii, dar ei umblă în lumină. Faptul că și adevărații copii ai lui Dumnezeu sunt capabili de sentimente și fapte rele, pentru că mai au în ei carnea, este adevărat și dovedit. Dar la fel ca o oaie care, când cade în noroi, încearcă să iasă cât mai repede posibil de acolo, tot așa credinciosul nu poate trăi în rău.

Ch. Briem